

«Я», почуття самоповаги, навичок самовиховання та моральних якостей. Тому необхідно організувати спеціальну роботу для попередження педагогічної занедбаності дітей з дистантних сімей [3].

Завдання принципи, зміст, форми та методи соціально-педагогічної роботи з дистантними сім'ями залежать від того, з ким вона здійснюється з дітьми чи їх батьками та опікунами. При роботі з дітьми основними принципами є такі: цілеспрямоване створення емоційно збагачених виховних ситуацій; особистісно-розвиваючого спілкування; використання співпереживання як психологічного механізму виховання особистості; систематичного аналізу своїх та чужих вчинків. Основними принципами налагодження ефективної взаємодії з батьками та опікунами є принципи демократизму, гуманізації, педагогізації, ретроспективності, рівноправності, конструктивності, оптимізму, безпечного діалогу.

Зміст соціально-педагогічної роботи із дистантними сім'ями передбачає реалізацію основних функцій цього процесу діагностично-прогностичної, організаційно-діяльній, координуючої та корекційно-реабілітаційної, що і визначило основні напрямки соціально-педагогічної роботи з такими сім'ями та їх дітьми.

Педагогічна діагностика полягала у вивченні як особистості дитини, визначався рівень її вихованості, навченості, розвиненості та з'ясувалися індивідуальні особливості дитини її психічних властивостей та станів, а також вивчені умов виховання дитини в сім'ї, ставлення до дитини батьків, опікунів та інших родичів, стилю виховання у сім'ї, рівня педагогічної культури сім'ї.

Педагогічна профілактика здійснювалася за допомогою створення необхідного виховного середовища та системи виховних впливів на дитину, передбаченні можливих труднощів у навчанні, виявленні недоліків у розвитку та вихованні, відхилень у поведінці та своєчасному проведенні необхідної соціально-педагогічної роботи з такими дітьми [2].

Психолого-педагогічна корекція – сукупність спеціальних психолого-педагогічних впливів на особистість дитини, у якій виявлено ознаки занедбаності з метою її відновлення у якості суб'єкта спілкування, діяльності і самосвідомості спрямовувалася на перевиховання, формування позитивного ставлення до навчання, подолання проявів агресивності, ворожості, тривожності, розвиток пізнавальних процесів, подолання негативних проявів у моральній свідомості та поведінці та формуванні адекватних ставлень до себе, навколишнього світу та інших людей.

Основними засобами педагогічної корекції дисгармоній розвитку, емоційної нестабільності, нерозвиненості довольності поведінки були такі: розуміння, співчуття педагога, зняття напруження, раціоналізація навчально-виховного процесу, вирівнювання культурно-освітніх можливостей дітей.

Водночас соціально-педагогічна робота з дітьми з дистантних сімей включала напрямки, спрямовані на збагачення знань про моральні норми поведінки, формування моральних цінностей та переконань, виховання дисциплінованості та відповідальності, культури спілкування, спонукання до участі у суспільно-корисній праці; формування соціально-пізнавальної мотивації навчання, підвищення успішності у навчальній діяльності, розвиток позитивних захоплень та інтересів.

У роботі з дистантними сім'ями вагомим місцем займав соціально-педагогічний супровід таких сімей, що полягав у поліпшенні життєвої ситуації кожної конкретної сім'ї, мінімізації негативних наслідків тривалого роздільного перебування та розв'язанні проблем конкретної сім'ї.

У подальших дослідженнях планується науково обґрунтувати технологію соціально-педагогічної роботи закладу середньої освіти з дистантними сім'ями.

Список використаних джерел

1. Трубавіна І. М. Соціально-педагогічна робота з неблагополучною сім'єю / Трубавіна І. М. – К.: ДЦССМ, 2003. – 132 с.
2. Овчарова Р. В. Справочная книга социального педагога / Р. В. Овчарова. – М.: ТЦ «Сфера», 2001. – 448 с.
3. Соціально-педагогічна та психологічна робота з дітьми трудових мігрантів: Навч.-метод. посібник. / За редакцією К. Б. Левченко, І. М. Трубавіної, І. І. Цушка. – К.: ФОРМ «Купріянова», 2007. – 240 с.

Демчик Катерина Владиславівна

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

НОВИНИЙ МЕДІАТЕКСТ В СИСТЕМІ ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЙ

Новинний медіатекст є частиною медіасистеми та має ряд ознак, властивих таким видам масової комунікації. Комунікатором виступає професійний журналіст, що виробляє інформаційний продукт, призначений для соціуму. Відмінною особливістю веб-ЗМІ є також фіксована періодичність випусків інформації, їх технічна і змістовна загальнодоступність. Природа Інтернет-ЗМІ сприяє реалізації соціальних функцій ЗМІ, їх здатності зв'язувати численні великі та розсіяні групи людей, інтегрувати їх в соціальні спільноти [1, с. 44].

Текст на екрані і текст на аркуші паперу принципово відрізняються. За Лукіною М.М., «життя тексту» в електронному просторі підпорядковане декільком базовим комунікативним стратегіям:

- принципу співпраці, що реалізується в безперервній колективно розподіленій діяльності зі створення текстів;
- принципу економії мовної діяльності, який в умовах комп'ютерно опосередкованої комунікації посилюється як в силу тиску тимчасового чинника, так і певних технологічних обмежень середовища;
- принципу ясності тексту, який передбачає зняття будь-яких неоднозначних смислових інтерпретацій, що характерно для наукового або ділового стилю мовлення;
- принципу виразності тексту, пов'язаного з посиленням використання гіпермедіа, що частково може полегшити задачу розробки базової методології, так як аналогічні принципи реалізуються і при звичайній (не електронній) комунікації.

До особливостей новинного медіатексту відносять: гіпертекстуальність, інтерактивність, мультимедійність.

Під поняттям гіпертекстуальності розуміють систему зв'язку між окремим документом через гіперпосилання. З цієї властивості випливають основні переваги мережових видань - *інтерактивність*, включення *аудіо- та відеоінформації*, можливість пошуку, використання архівів і ін. Крім того, проєктування гіпертексту вимагає врахування специфіки мислення і одержання адресата видання. Гіпертекстуальність як найважливіша властивість новинного медіатексту забезпечує функціональність і специфіку двох інших властивостей - інтерактивності і мультимедійності.

Інтерактивність забезпечує пряму взаємодію аудиторії ЗМІ з редакцією; як пишуть в численних інструкціях з веб-розробок, інтерактивність - це «биття життя на вашому сайті». Але було б не зовсім коректним називати інтерактивність особливою властивістю лише інтернет-журналістики, оскільки усі інші види ЗМІ також використовують інтерактивні форми, хоча поки, безумовно, незрівнянно рідше. Однак споживач продукту традиційних ЗМІ є пасивним учасником комунікаційного процесу. Принципова відмінність інтерактивної взаємодії в інтернеті-ЗМІ від використовуваної традиційної мас-медіа полягає в тому, що в глобальній мережі комунікація розгортається в одному і тому ж середовищі - інтернеті, а не за допомогою пошти або телефону. При цьому спілкування може мати як відкладений, так і синхронний, або онлайн, характер.

У сучасних новинних медіатекстах існує можливість використовувати різноманітні формати інтерактивності. Наприклад, форми традиційного мережового спілкування - електронну переписку через e-mail, чати, форуми, SMS, коментарі. Це розширює діапазон інтерактивних можливостей редакції: від класичної діалогової комунікації з окремими користувачами до форумів і чатів, коли обговорення матеріалів проходить в полілоговому режимі - між редакцією і читачами або між окремими представниками аудиторії. Можливість вступити в контакт з публікою дозволяє інтернет-журналістам у повному обсязі відчувати соціальні потреби аудиторії, а отже, наблизитися до максимального задоволення її інформаційних запитів..

Завдяки мультимедійності можливі передача повідомлень за допомогою різних каналів - вербального, аудіального, візуального; спільне використання декількох засобів передачі інформації, таких як звук, відео, анімація, фото, текст, графіка.

Одним з основних принципів новинного медіатексту у веб-просторі є компресія («стислий текст»). При адаптації матеріалу для мережового видання обсяг тексту знижується на 50% в порівнянні з матеріалом в друкованому виданні. Саме тому стиль написання текстів для інтернет-видань деякі фахівці характеризують як усечений.

Текст інтернет-видання відрізняється своєю грамотністю, зрозумілістю. Але є спеціальні вимоги, обумовлені середовищем існування: особливість мови та стилю інтернет-публікацій виражається в трьох принципах: структурованість об'єктивність і лаконічність повідомлень [2, с.31].

Тож, проаналізувавши цілий ряд властивостей новинного медіатексту можна зробити наступні висновки: новинний медіатекст має ряд специфічних принципів, таких як принцип економії мовної діяльності, принцип виразності тексту, посилене використання гіпермедіа, принцип ясності тексту, принцип компресії. Ці принципи відрізняють медіатекст від інших видів текстів та відводять йому окреме місце у галузі лінгвістичних досліджень.

Список використаних джерел

1. Горошко Е.И. Интернет-жанр и функционирование языка в Интернете: попытка рефлексии // Текстология.ru. – URL: <http://www.textology.ru/article.aspx?aId=206>
2. Калмыков А.А. Интернет-журналистика в системе СМИ: становление, развитие, профессионализация: автореф. дис. ... д-ра филол. наук. – М., 2009. – 332 с.